

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ:

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15.
264—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—264

Ἐν Μονάχῳ ὑπάρχει συνθήκη καθ' ἣν ὅταν εὐρέθῃ παῖς ἐπαιτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς συλλαμβάνεται καὶ ἀγεται εἰς κατάστημα εὐεργετικόν. Ἄμα ὡς εἰτέθη, καὶ πρὶν ἢ καθαρισθῆ, καὶ λάβῃ νέα ἐνδύματα δι' αὐτὸν προωρισμένα, ζωγραφίζεται ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ὡς εἶναι ἐνδεδυμένος διὰ βραχῶν, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἀκριβῶς καταστάσει εἰς ἣν εὐρέθη ἐπαιτῶν. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἀνατροφή του, ἡ εἰκὼν αὐτῆ δίδεται εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπόσχεται δι' ὅρκου νὰ τὴν κρατήσῃ δι' ὅλου τοῦ βίου του, ὅπως ἐνθυμίζῃ αὐτῷ τὴν ταπεινὴν αὐτοῦ κατάστασιν ἐξ ἧς ἀπηλλάγη, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἣν ὀφείλει εἰς τὸ κατάστημα τὸ ὁποῖον ἀπέλλαξεν αὐτὸν ἐκ τῆς πενίας, καὶ τὸν ἐδίδαξε πῶς νὰ τὴν ἀποφυγῇ εἰς τὸ μέλλον. Ὁ ἀληθὴς ὄθεν χριστιανὸς ἀς παραβάλλῃ συχνάκις τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν ὡς ἀμαρτωλοῦ, μὲ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ ὡς ἀληθοῦς πιστοῦ, ὅπως οὕτω ἡ ἀγάπη καὶ εὐγνωμοσύνη αὐτοῦ ἐξεγείρῃται, καὶ προσκολλᾶται ἐτι μᾶλλον εἰς ἕκείνον ὅστις ἐπετέλεσε τὴν μεταβολὴν ταύτην.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰαπωνίας, οἷος ἀπεδείχθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1878, ἀνέρχεται εἰς 35—36,000,000. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἰαπωνίας μέχρι τοῦ ἔτους 1868 ἦτο ἀπόλυτος καὶ δεσποτική. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐκράτει τὴν ἐξουσίαν θείῳ δικαίῳ καὶ διαέκει δι' ἀριθμοῦ τινος τιμαριούχων ἡγεμόνων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦν ὁ Σχογούν ἢ Τακούν. Ὁ ἐργάτης οὐδὲν προνόμιον εἶχε, εἰμὴ ἐκεῖνο τῶν ὁποίων ἐχορήγει αὐτῷ ὁ ἡγεμὼν ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου διατέλει. Ἦν δὲ ἀπόλυτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ κράτος τοῦ τιμαριούχου κυρίου αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαρτωμένων. Δὲν ὑπῆρχον δικαστήρια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν τῶν ἐγειρομένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνω-

τέρων αὐτοῦ. Ἡ θέσις τοῦ ἐργάτου ἦτο τόσω ἀμέτρω; ὑποδεεστέρα τῆς διοικούσης τάξεως ὥστε ἠδύνατο ν' ἀπολέσῃ καὶ ζωὴν ἢ ἐλευθερίαν ἐὰν ἀπλῶς ἀνεφέρετο εἰς τὸν ἡγεμόνα ἢ τὸν αὐτοκράτορα διὰ πράξιν τινα τῶν ἀνωτέρων τάξεων. Ὁ κοινὸς λαὸς ἦτο προσκολλημένος εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἐγκαταλείπῃ ἀνευ ἀδείας. Καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἔκειτο εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ, ἀπλῆ δὲ κατὰ φαντασίαν αὐθάδης συμπεριφορὰ ἢ ἀνυποταξία πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τοῦ ἦτο ἰκανὴ δικαιολόγησις πρὸς ἀφαίρεσιν αὐτῆς. Ἡ κυβέρνησις διήρει τὸν λαὸν εἰς πέντε γενικὰς κλάσεις, ὡς ἐξῆς: 1. Στρατιωτικὴ καὶ ἐπίσημος· ἡ κλάσις αὕτη περιελάμβανε τὸν αὐτοκράτορα καὶ τοὺς εὐγενεῖς, τοὺς Τακούν καὶ τοὺς Λαίμους καὶ τοὺς ὑπ' αὐτούς. 2. Τάξις ἦσαν οἱ γεωργοί, οἵτινες εἶχον ὑπὸ μίσθωσιν γαίας. 3. Τεχνῆται. 4. Ἐμποροὶ καὶ τραπεζίται. 5. Χειρώνακτες. — Μεγίστη ὑπῆρχε ἀπόστασις μεταξὺ τῆς πρώτης τάξεως καὶ πασῶν τῶν ἄλλων. Οὐδὲν εἶχον αὐταὶ δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἡ πρώτη τάξις ἦτο ὑπόχρεως νὰ σεβασθῇ.

Τὸ 1868 ἡ κυβέρνησις οὐσιαστικῶς μετεβλήθη. Τὸ τιμαριωτικὸν σύστημα κατηργήθη· οἱ τιμαριούχοι κύριοι ἐτέθησαν ὑπὸ σύνταξιν, καὶ ἡ ἐξουσία ἀφῆρη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνελήθη ὑπὸ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως. Καίτοι ὁ χειρώναξ δὲν εἶχε φωνὴν εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐσιαστικῶς ὅμως εὐεργετήθη διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης. Σύστημά τι δικαστηρίων ἰδρύθη, ἐνθα δύναται ν' ἀκουσθῇ ἐτι καὶ κατὰ τῶν ἀνωτάτων τάξεων. Δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν παρῆμβασιν τῶν δικαστηρίων τούτων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν ἡμερομισθίων του, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ κατὰ τὸν παλαιὸν ὄργανισμὸν. Ἰδιαίτερον τι χαρακτηριστικὸν ὅμως τοῦ ἀρχαίου ἀπολυτισμοῦ ὑπάρχει ἐτι. Τοῦτο εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. Ἡ αὐτοκρατορία διαίρεται εἰς διαμερίσματα, καλούμενα κ ἐ ν και φ ο ὦ, ἐφ' ἑκάστου τῶν ὁποίων εἰς ἀξίωματικὸς εἶναι διωρι-

σμένοι, καλούμενος κ ε ρ ρ ε ι φ ο υ ν τ ζ η, ήτοι διοικητής. Εν τῷ γραφείῳ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἑκατοστος ἰθαγενῆς κάτοικος πρέπει νὰ καταγράφηται, οὗτος δὲ εἴτε ἀνὴρ εἴτε γυνὴ δὲν δύναται νὰ μεταβῆ εἰς ἄλλο κ ἐν χωρὶς προηγουμένης ἐγγράφου ἀδείας ἀμὰ δὲ ὡς φθάσῃ εἰς τὸν ὄρον του, πρέπει ἀμέσως νὰ ἐγγραφῇ ἐκεῖ. Τοσούτω δὲ αὐστηρὰ εἶναι ἡ ἐπιτήρησης, ὥστε ὁ Ἰάπων δὲν δύναται νὰ ὁδοιπορήσῃ εἴτε νὰ κοιμηθῇ, ἐκτὸς τοῦ διαμερισμάτος αὐτοῦ χωρὶς ἀδείας τῆς ἐξουσίας. Ἐκαστον ἐκ δέκα οἰκιῶν συνιστάμενον τετράγωνον ἔχει τὸν ἐπιτηρῶντα αὐτὸ ὑπάλληλον, ἐκάστη δὲ ἑκατοστὺς ἀνώτερον ὑπάλληλον, ἐπαγρυπνοῦντα τὰς κινήσεις τῶν ἐνοίκων, τοιούτῳ ὥστε οἰαδήποτε μεταβολή, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἀμέσως εἶναι γνωστὴ. Ἡ ἀνάμιξις αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως δὲν περιορίζεται εἰς τὰς κινήσεις τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐκτείνεται καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα καὶ τὴν βιομηχανίαν. Μονοπωλεῖα δίδονται εἰς τινὰ πρόσωπα, εἴτε ἐμπορίας εἴτε διαμετακομίσεως, καὶ αὐτὴ ἡ κωβέρνησις πολλάκις γίνεται ἀγοραστῆς καὶ πωλητῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ἡ γῆ τῆς αὐτοκρατορίας ἀνήκε τῷ αὐτοκράτορι. Διὰ τούτου ἐδίδοτο τοῖς στρατιωτικοῖς εὐνοουμένοις πρὸς διατήρησιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Οἱ εὐνοούμενοι οὗτοι ἐμίσθουν μικρὰ τμήματα εἰς ἀγρολήπτας, οἵτινες ἐκράτουν αὐτὴν κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῶν μισθούτων. Ἐφόσον ὁ ἀγρολήπτης ἐπλήρωνε τὸ συμπρωνημένον μίσθωμα, εἰς εἶδος, ἔμενε ἀνενόγητος. Τοιαύτη ἦτο τῆς γῆς ἡ τήρησις μέχρι τοῦ 1868. Ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου οἱ τιμαριωτικοὶ θεσμοὶ κατηργήθησαν, καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀγροληψίας μετεδότηθη, ἐξ οὗ μεγάλως ἐβεβλήθη καὶ ἡ κατάστασις τοῦ γεωργοῦ. Περὶ τὰ τρία δέκατα πάσης τῆς καλλιεργουμένης γῆς εἶναι νῦν ἐν κατοχῇ μικρῶν ἰδιοκτητῶν, τὰ δὲ ἕτερα ἐπτὰ δέκατα διατελοῦσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν μεγαλοκτημόνων.

Ὁ ὄργανισμὸς τῆς ἰαπωνικῆς οἰκογενείας εἶναι, ὡς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, οὐσιωδῶς πατριαρχικός. Ὁ οἰκογενειάρχης εἶχε σχεδὸν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Ἡ πορεία τοῦ τέκνου διαγράφεται, καὶ ἐπιτηρεῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς. Οἱ γάμοι ἦσαν ὀλοσχερῶς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Οὐτε υἱὸς οὐτε θυγάτηρ, ἀδιάφορον τίνος ἡλικίας, ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλίπη τὴν πατρικὴν οἰκίαν καὶ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πατρὸς. Μεταξὺ τῶν κατωτέρων τάξεων, αἱ θυγατέρες ἐπαλοῦντο ὑπὸ τῶν γονέων τῶν πρὸς ἀνθίκου σκοποῦς, ἢ ὡπως ἐξασκηθῶσιν εἰς τὴν τέχνην αἰοιδῶν ἢ ὀρχιστρίδων. Ἡ σύζυγος ἠδύνατο νὰ ἀποπεμφθῇ τῆς οἰκίας καὶ νὰ χωρισθῇ τοῦ συζύγου κατὰ θέλησιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Πολὺ μέρος τῆς ἐξουσίας ταύτης τοῦ οἰκογενειάρχου κατηργήθη, ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν τὸ κράτος αὐτοῦ εἶναι ἀνώτερον παντὸς οἰοῦδηποτε ἐξασκουμένου ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας.

Ἡ θρησκεία τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας εἶναι ὁ Σ χ ι ν τ ο ἰ σ μ ο ς, ἢτοι ἡ λατρεία τῆς χώρας ἢ

τῆς αὐτοκρατορίας διὰ τῶν ἡρώων ἢ μεγάλων ἀνδρῶν. Ἡ τοῦ πλήθους θρησκεία εἶναι ὁ Βουδδισμὸς, οὐχὶ ὁ τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλὰ σύστημα ἐφαρμοσμένον ἐπὶ τῆς ἀρχαίας εἰδωλολατρείας, καὶ διατηρῶν πολλὰς τῶν δεισιδαιμονιῶν τούτου. Ὁ κοινὸς λαὸς οὐ μόνον πιστεύει εἰς τὰς θεότητας τοῦ Βουδδισμού, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς δαίμονας καὶ κακὰ πνεύματα τῆς εἰδωλολατρείας. Ἡ θρησκευτικὴ αὐτὴ πίστις καὶ δεισιδαιμονία ἐπηρεάζουσιν ἀμέσως τὴν κατάστασιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἦτο ἐν προτέροις χρόνοις ἡ κινεζικὴ. Ἡ φιλολογία, ἡ φιλοσοφία καὶ αἱ ἐπιστῆμαι ἦσαν πάντα τοῦ κινεζικοῦ συστήματος· δύναται δὲ τις νὰ εἴπῃ ἀδιστακτικῶς ὅτι μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων τάξεων δὲν ὑπῆρχεν ἀγραμματοσύνη· πάντες ἠδύνατο νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι. Σχεδὸν πᾶσαι αἱ ἄλλαι τάξεις, καίτοι μὴ ἀπαρτιζόμεναι ἐκ πεπαιδευμένων, ἠδύνατο ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσιν ἱκανῶς ὥστε νὰ ἐξαρκῆ πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ὑπῆρχον βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρρένων γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν οὐτε δέκα τοῖς ἑκατὸν ἦσαν ἀγράμματοι. Σχολεῖα ὑπῆρχον εἰς τὰς μεγαλειτέρας πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐν πολλοῖς τῶν μικρῶν χωρίων. Ἐνθα σχολεῖα δὲν ὑπῆρχον, ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ γραφὴ ἐδιδάσκοντο μὲν χωρὶς τινὸς κατ' οἶκον.

Πρέπει ὅμως νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἀναφέροντες ἐκπαίδευσιν δὲν ἐννοοῦμεν ἐκπαίδευσιν ὑπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐννοίαν ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐνεστῶταν ἐποχὴν. Ὁ τὰ μάλιστα πεπαιδευμένος ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐγίνωσκε χιλιάδας τινὰς χαρακτήρων κινεζικῶν, ὀλίγα βιβλία τῶν κλασικῶν Κινέζων, τὰ βιβλία τῶν τελετῶν, καὶ τινὰς ἐκ τῶν παροιμιῶν τῶν Κινέζων φιλοσόφων, ἠδύνατο δὲ νὰ γράψῃ ἐξ ἀπροόπτου ποίησιν μὲ κινεζικοὺς χαρακτήρας. Δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ γινώσκῃ τὴν ἰστορίαν οὐτε τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος πολὺ ὀλιγώτερον ἄλλης τίνος χώρας· οὐδὲν ἀπολύτως ἐγίνωσκε ἀξίον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήμης· εἰς τὰς τέχνας ἠδύνατο νὰ ζωγραφῇ καὶ σχεδιασθῇ. Αἱ κατώτεροι τάξεις ἀντὶ τῆς κινεζικῆς ταύτης παιδείας, ἐγίνωσκον τὸσσην ἀριθμητικὴν ὅση ἤρκει πρὸς τὰς ἡμερινὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἠδύνατο δὲ ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι μὲ ἰαπωνικοὺς χαρακτήρας. Ὑπῆρχε καὶ γνῶσις τῆς ἰαπωνικῆς ἱστορίας, μεμιγμένη μετὰ τοῦ θανασιῶ, συνειλεγμένη ἐκ τῶν βιβλίων ἢ τῶν ὁδοιπορούντων ἀνεκδοτολόγων, αἵτινες, παρὰ τὰς ὁδοὺς, διηγοῦντο εἰς χαίνοντα πλῆθη ἱστορίας πολέμου καὶ ἔρωτος τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ὀλόκληρον τὸ σύστημα τῆς ἐκπαίδευσως ἀνεδιωργανώθη ἀπὸ τοῦ 1868. Δημόσια σχολεῖα ἰδρύθησαν καὶ ἐπιστημονικὰ κείμενα ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς μετεφράσθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν. Πιθανῶς ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀναλογία τῶν ἀγραμμάτων δὲν ἠλαττώθη πολὺ διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων, ἀλλ' ἡ ἐπιστημονικὴ παιδείσις τῆς Δύσεως κατὰ μέγα μέρος κατέλαβε τὴν θέσιν τῶν ἀρχαίων παροιμιῶν καὶ δεισιδαιμονιῶν τῆς Α-

νατολής· δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι καθὼς νῦν βαίνει ἡ πρόοδος τῆς ἐκπαίδευσως, δὲν δὲν παρέλθουσι πολλὰ ἔτη καθ' ἃ λίαν χρήσιμος ἐκπαίδευσις ἔσται προσιτὴ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ἰάπωνα χειρῶνακτα.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαίδευσως ὑπουργοῦ διὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπάρχουσι προκαταρκτικὰ σχολεῖα 25,459, ἔχοντα 59,825 διδασκάλους, μαθητὰς δὲ 2,066,566. Ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀναλογία τοῦ φθιόντος εἰς τὰ σχολεῖα πληθυσμοῦ εἶναι 39 3/10. Ὑπάρχουσι 389 σχολεῖα ἀνωτέρας τάξεως μὲ 910 διδασκάλους καὶ 29,522 μαθητὰς. Εἰσι πρὸς τοῦτοις 96 πρότυπα σχολεῖα μὲ 766 διδασκάλους καὶ 7949 μαθητὰς· ὑπάρχουσι δὲ καὶ δύο, οὗτω καλούμενα, πανεπιστήμια.

Ὀλόκληρος ἡ δαπάνη πρὸς διατήρησιν τῶν σχολείων, ὡς ἐν τῇ ἀνω ῥηθείᾳ ἐκθέσει καταφαίνεται, ἦτο 5,364,370 γ ἐ ν, * ἐξ ὧν 2,640,629 γ ἐ ν πληροῦνται εἰς μισθοὺς τοῦ μισθοῦ ἐκάστου διδασκάλου μὴ ἀνερχομένου εἰς πλειότερα τῶν 44,72 γ ἐ ν κατ' ἔτος, ἢτοι περὶ τὰ 18 φράγκα κατὰ μῆνα, κατὰ μέσον ὄρον. Καὶ δημόσια βιβλιοθήκαι ἠνεώχθησαν, μίαν τῶν ὑποίων ἐν Τοκίῳ ἔχει περὶ τοὺς 70,000 τόμους.

ΤΟ ΑΕΡΟΦΩΝΟΝ

Μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐφευρέσεων τοῦ διασήμεου Ἐδισῶν εἶναι καὶ τὸ ἀερόφωνον. Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι συσκευὴ παρέχουσα εἰς τὴν ἀνθρώπινον φωνὴν ἔντασιν 300άκις ἀνωτέραν τῆς κανονικῆς αὐτῆς ἐντάσεως, τοιούτοτρόπῳ ὥστε λαλῶν τις ἐν τῇ συσκευῇ ταύτῃ, δύναται ν' ἀκούηται εἰς ἀπόστασιν δύο λευγῶν.

Πάντες δὲ παρατήρησαν ὅτι ὅταν λαλῇ τις ἐντὸς ῥεύματος ἀέρος, ἡ φωνὴ αὐξάνει κατὰ τὴν δύναμιν. Τῇ βοηθείᾳ τῆς παρατήρησεως ταύτης καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δονουμένων πλακῶν ὁ Ἐδισῶν κατεσκεύασε τὸ ἀερόφωνον. Ἡ συσκευὴ σύγκειται ἐκ κυλινδρικοῦ σωλήνος ἔχοντος στομίον ἐφοδιασμένον διὰ δύο δονουμένων πλακῶν. Πᾶσα ἐκφορὰ ἤχου καὶ ἐπιμένους πᾶσα δόνησις τῆς πλακῶς περιστέλλεται διὰ συγχρόνου ἐκπομπῆς ἀέρος πεπιεσμένου εὐρισκομένου ἐντὸς κιβωτίου τεθεμένου ὀπισθεν τῆς συσκευῆς. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη εἶναι λίαν πολυτίμος· ἐπὶ σιδηροδρόμου χάριν παραδείγματος ἐάν συμβῇ δυστύχημά τι, οἶον κητάρεσις τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ, ὁ μηχανικός, ἐάν ἔχῃ ἀερόφωνον δύναται νὰ εἰδοποιήσῃ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν πρὸ αὐτοῦ περὶ τοῦ ὅτι συμβαίνει. Τοῦτο δὲ γίνεται λίαν ταχέως, ἐν ἀκέρει, διότι ἔχει πρῶχειρον καὶ ἀποθηκασμένον ἐντὸς τοῦ λέβητος μεγάλην ποσότητα ἀέρος, ὅστις ἀντικαθιστᾷ τὸν πεπιεσμένον ἀέρα τοῦ ὁποίου συνήθως γίνεται χρῆσις εἰς τὸ ἀερόφωνον.

* Τὸ γ ἐ ν εἶναι ἴσον πρὸς 5 φράγκα περίπου.

Τὸ ἀερόφωνον εἶναι ὄθεν ἀληθῆς τοῦ Στέντορος φωνῆς ἢτις ἀκούεται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐν τρικυμίᾳ. Πολλάκις συμβαίνει ἐν Θουέλλῃ δύο πλοῖα νὰ μὴ δύναται νὰ πλησιάσωσιν ἀλλήλα, οὗτω δὲ στεροῦνται τῆς εὐχερείας ν' ἀνταλλάσσωσι διαλέξεις κ.λ. Διὰ τοῦ ἀερόφωνου τὸ ἀτοπον τοῦτο ἐξαφανίζεται, διότι οἰαδήποτε καὶ ἐν ἡ ἡ κατάστασις τῆς θαλάσσης, τὰ δύο πλοῖα δύναται νὰ συγκοινωνήσωσι εἰς μακρὰν ἀπόστασιν.

ΟΣΥΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΣΤΗΣ

Χριστιανὸς ἔμπορος ἐμπιστευθεὶς εἰς Τούρκον ἐλάτην καμήλων ἀριθμὸν τινὰ δευμάτων μετάξῃς, πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν ἐξ Ἀλεπίου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδοιπορίαν· ἀλλὰ πρὶν ἢ διανύσωσι τὸ ἦμισυ τοῦ δρόμου ἠσθένησε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ πορευθῇ μετὰ τὸ καρβάνιον, τὸ ὁποῖον ἐπομένως ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσιν πολὺ πρὸ αὐτοῦ. Παρελθουσῶν ἐβδομάδων τινῶν χωρὶς ὁ ἔμπορος νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ ἐλάτης τῶν καμήλων ἐφαντάσθη ὅτι εἶχεν οὗτος ἀποθάνει, ἐπώλησε τὴν μετάξην, καὶ μετέβαλεν ἐπάγγελμα. Ἐπὶ τέλους ὁ χριστιανὸς ἔμπορος ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν εὖρε μετὰ πολλὰς ἐρεύνας, καὶ ἐζήτησε τὰ ἐμπορεύματά του. Ὁ ἀχρεῖος ἐπροσποιεῖτο ὅτι τὸν ἀγνοεῖ, καὶ ἠρνήθη ὅτι ποτὲ ὑπῆρξεν ἐλάτης καμήλων. Ὁ καθὼς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤχθη ἡ ὑπόθεσις, εἶπεν εἰς τὸν χριστιανόν, «Τί εἶναι τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ζητεῖς;» «Εἴκοσι δέματα μετάξῃς,» ἀπήντησεν ἐκεῖνος, «τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.» «Τί ἀπαντᾷς ἐσύ;» εἶπεν ὁ καθὼς εἰς τὸν ἐλάτην τῶν καμήλων. «Δὲν γνωρίζω τί ἐννοεῖ διὰ τῆς ὀμιλίας ταύτης, περὶ μετάξῃς δηλαδή καὶ καμήλων· οὐδέποτε τὸν εἶδον, οὐτε τὸν γνωρίζω, οὐδὲ ποτὲ ἤμην ἐλάτης καμήλων.» Ὁ καθὼς, στρεφόμενος πρὸς τὸν χριστιανόν, ἠρώτησεν αὐτὸν ποῖαν ἀπόδειξιν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του. Ὁ ἔμπορος οὐδεμίαν ἄλλην ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἢ ὅτι ἡ ἀσθένεια ἐμπόδισεν αὐτὸν ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἐλάτην τῶν καμήλων. Ὁ καθὼς ἀνέκραξεν ὅτι ἀμφότεροι ἦσαν μωροὶ, καὶ τοῖς ἐπέταξε νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἐστρεψεν ὄθεν τὰ νῦτα πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐνῶ ἐξήρχοντο ἠνοῖξε τὸ παράθυρον καὶ ἐρώνησε: «Ἄ γ ω γ ι ἄ τ η, θέλω νὰ σοῦ εἶπω μίαν λέξιν.» Ὁ Τούρκος ἀμέσως ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν, μὴ ἐνθυμηθεὶς ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀποκηρύξει τὸ ἐπάγγελμα του. Ὁ Κατὴς τότε ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐπανέλθῃ, διέταξεν νὰ τοῦ δοθῇ καλὴ μαστίγιασις, καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν κλοπὴν μετὰ τοῦτο τὸν κατεδίκασε νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν χριστιανόν τὴν ἀξίαν τῆς μετάξῃς, καὶ νὰ πληρώσῃ σημαντικὸν πρῶστιμον διὰ τὸν ψευδῆ ὄρκον τὸν ὁποῖον ἔδωκεν.

ΘΕΩΣΗΦ ΚΟΥΚ

Ο αιδέσιμος Θεώσηφ Κούκ, ού την εικόνα παρατιθέμεν εν τῷ σύλλογῳ ἡμῶν, διακρίνεται ὡς εἰς ἐκ τῶν μᾶλλον διαπρεπῶν κηρύκων τοῦ Θεοῦ λόγου ἐν ταῖς ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς. Καταγόμενος ἐκ Βοστώνης καὶ εκπαιδευθεὶς ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς πόλεως ταύτης, ἐπετέθη τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἑλλάδα πρὸ ὀκτώ περίπου ἐτῶν. Τὴν πρώτην νύκτα τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀφίχθη ἐν Ἀθήναις διενυκτέρευεν ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐνθὺς ἐκ τοῦ μεγάλου τῆς ἡμετέρας χώρας. Τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λό-

βελίσκοι τῆς Αἰγύπτου, ὧν τινες, ὡς φαίνεται ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐπιγραφῶν, ἄς φέρουσιν ἀριθμοὺς τεσσάρων καὶ πλέον χιλιάδων ἐτῶν ὑπαρξίν. Ὁ ἐν Ἡλιουπόλει μάλιστα ὑπάρχων Ὁβελίσκος, ἀνεγερθεὶς κατὰ τὰς ἱερὰς ἐπιγραφὰς τοῦ ὑπὸ τοῦ Φαραῶ Ὁσαρτάσης Δ' τῆς 18' δυναστείας περὶ τὸ 3064 π. Χ. ἔτος, μετὰ 55 ἀκριβῶς ἔτη θέλει ὑποσκελίσαι τὸ πέντακις χιλιοστὸν ἔτος τῆς ὑπαρξείας του. Ἄν δὲ οἱ πρώτοι κατακτηταὶ τῆς Αἰγύπτου, οἱ βάρβαροι Πέρται ὑπὸ αἰ λόγου ζήλοτυπίας καὶ ἀγρίας λίσσης παραφερόμενοδὲν κατέστρεφον πλείστου τῶν ἐν Θήβαις καὶ ἄλλαις ἐπισήμοις τῆς Αἰγύπτου πόλεσιν Ὁβελίσκων, ἀ-

γου ἔρχετο ἐν μικρῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Βοστώνης, νῦν δὲ διδάσκει ἐν τῷ ἐδρυμένῳ κατὰ τοῦ Tremont, ὅπερ πληροῦται ἐκαστὴν μέγρις ἐκχειλίσεως.

ΟΙ ΟΒΕΛΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Μεταξὺ τῶν ὀλιγίστων ἔργων τῶν ἀρχαίων λαῶν τῆς γῆς, ἅτινα ἠδυνήθησαν νὰ ὑπερνικήσωσι καὶ τοῦ χρόνου τὰς ἐπιρραίας καὶ τῶν κατακτητῶν τὰς ἐξόδους καὶ ἐν γένει πᾶσαν καὶ παντὸς εἶδους ἐναντιότητα καὶ νὰ διαμείνωσι μάρτυρες τῆς ἰδίας αὐτῶν δυνάμεως καὶ διαρκείας, εἰναι καὶ οἱ πανάρχαιοι Ὁ-

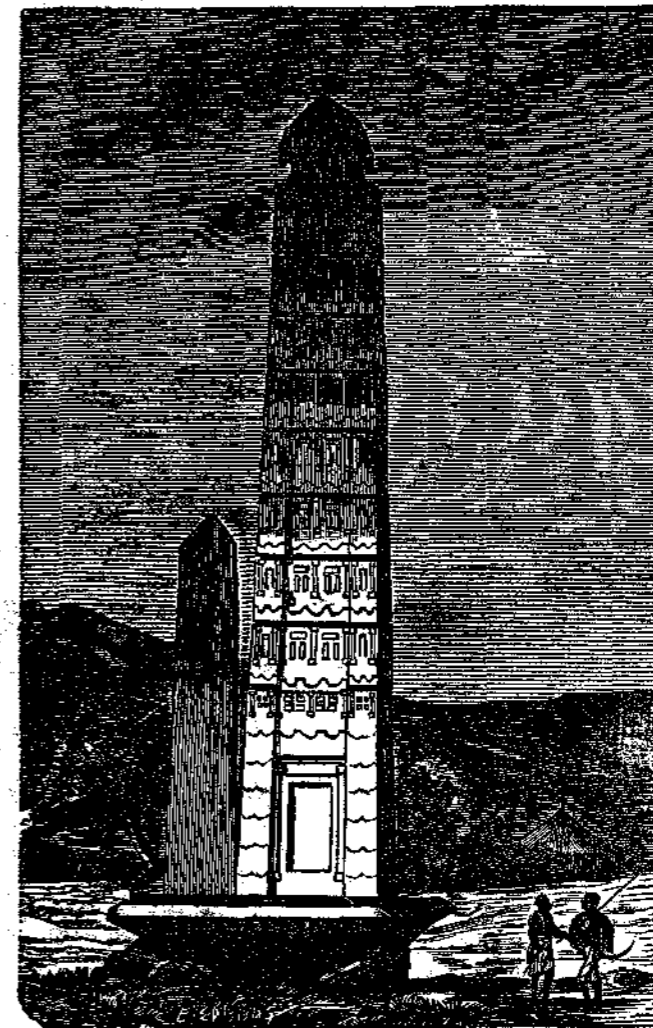
νεγερθέντων κατὰ τὴν ἱερὰν τῶν Αἰγυπτίων παράδοσιν ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς χώρας βασιλείων, σήμερον θέλον σωζέσθαι Ὁβελίσκοι ὑπερβάντες τὸ ἑξάκις ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐπτάκις χιλιοστὸν ἔτος.

Καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν σωζομένων Ὁβελίσκων, ὅστις νῦν εἰν ἐλάχιστος, θέλεν εἶναι πολὺ μεγαλειότερος, ἂν μὴ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες ἀφῆρουν πλείστους αὐτῶν ἀπὸ τῶν διαφορῶν πόλεων ἐν αἷς ἦσαν ἐσττημένοι καὶ μετέφερον εἰς ἐπισήμους τοῦ βασιλείου των πόλεις, ὅπως λαμπρόντων αὐτάς. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες οὐδένα ἐξήγαγον τῆς Αἰγύπτου, οἱ Ῥωμαῖοι ὁμοῦ καὶ οἱ Βυζαντινοὶ ἠγεμόνες πάντας σχεδόν, ὅσους ἔλαβον, μετῆ-

νεγκον εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἀνατολήν. Πρώτος ὁ Αὐγούστος ἐννοήσας πόσον ἤθελε λαμπρόναι τὴν Ῥώμην ἢ ὑπαρξίς ἐν αὐτῇ τοιούτων μνημείων μετήνεγκεν ἐκεῖ δύο τῶν Ὁβελίσκων τῆς Ἡλιουπόλεως. Ὁ Γάιος Καλλιγούλας ἐζήτησε νὰ μεταφέρῃ καὶ τρίτον ὡς δὲ λέγει ὁ Πλίνιος, οὐδέποτε ὁ Πόντος ἔφερε πλοῖον, τόσῳ κολοσιαίων διαστάσεων, οἷον τὸ ναυπηγηθὲν πρὸς μεταφορὴν τοῦ τρίτου τούτου Ὁβελίσκου. Πολλοὶ ἄλλοι αὐτοκράτορες καὶ Ἐπαρχοὶ τῆς Αἰγύπτου κατὰ μίμησιν τοῦ Αὐγούστου μετέφερον εἰς

Μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος κατὰ τὴν εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείαν τῶν Γάλλων τοῦ ἐνό, τῶν ἐν Λουξῶρ Ὁβελίσκων, ἐναπέμενον ἐν Αἰγύπτῳ 7 μόνον Ὁβελίσκοι, 2 ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ, 2 ἐν Καρνάκ, εἰς ἐν Λουξῶρ, εἰς ἐν τῇ νήσῳ Φίλη παρὰ τὸν πρῶτον καταρράκτην τοῦ Νείλου καὶ εἰς ἐν Ἡλιουπόλει.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ παρὰ τὰ προπύλαια τοῦ μεγαλοπρεποῦς ναοῦ τοῦ Διοντοῦ Ἡλίου, Τοῦμ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις καλουμένου, ἦσαν ἐσττημένοι οἱ δύο

Ὁβελίσκοι.

Ἰταλίαν ἄλλους, ἐξ ὧν ἑνδεκα ὄσοι ὑπάρχουσι ἐν Ῥώμῃ καὶ τεμάχια ἄλλων, ἄλλοι δὲ ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐν Κατάνῃ, ἐν Ἀρλῇ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐκ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ὁ μέγας Θεοδόσιος ἐκόμησαν δι' Ὁβελίσκων τὸ ἱπποδρόμιον καὶ τὰ ἀνάκτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ στηθεὶς σώζεται, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ, οἵτινες κτετετάρησαν καὶ εἰς ἐρείπια μετεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξαλειφθέντα κατὰ τὴν ἄλυσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων καὶ τῶν Τούρκων.

Ὁβελίσκοι τῆς Κλεοπάτρας, οὕτω κληθέντες ἐπειδὴ κοινῶς ὑπελαμβάνετο, ὅτι ἡ ἠγεμονίς αὐτῆ μετήνεγκεν αὐτοῦ, εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τοῦτο ὁμοῦ ἐλέγχετο ἐσφαλμένον ἐκ τινος ἐσχάτως εἰρεθεύτης ἐπιγραφῆς, δι' ἣς μανθάνομεν, ὅτι οἱ Ὁβελίσκοι οὗτοι τῆς Κλεοπάτρας μετεφέρθησαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου (22 π. Χ.) πρὸς διακόσμησιν τοῦ περιφάρμου ναοῦ τῶν Καισάρων καὶ ὅτι τὴν μεταφορὰν ἐνήργησεν ὁ Ῥωμαῖος Ῥούπριος Βάρβαρος, ἔπαρχος τότε τῆς Αἰγύπτου· ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ μὲν εἰς

εύρισκεται ήδη εν Αμερικῇ τὸ παρελθὸν ἔτος φερθεὶς εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην τῆς Ἀμερικῆς ὁ δὲ ἕτερος καὶ τοὶ τὸ 1824 ἐδώρηθη ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ. Ἀλλ' εἰς τοὺς Ἀγγλους, μάλιστα τὸ 1879 μῆνας τινὰς πρὸ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ἀποσταλέντος ἔβρασαν εἰς Λονδίνον δαπάναις τοῦ Δόκτορος Ἐράσμου Βίλσονος. Τὸ βάρος τοῦ Ὀβελίσκου τούτου ἀνέρχεται εἰς 190 τόνους· ἔχει δὲ μῆκος ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς πυραμιδοῦς κορυφῆς τοῦ 62 ποδῶν, πλάτος δὲ κατὰ μὲν τὸ κατώτατον αὐτοῦ μέρος 7 1/2 ποδῶν, κατὰ δὲ τὸ ἀνώτατον 5. Τὸ μῆκος τοῦ πυραμιδοῦ εἶνε ἴσον μὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς στήλης.

Ἀμφότεροι οἱ Ὀβελίσκοι οὗτοι, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἱερῶν ἐπιγραφῶν, εἰς φέρουσιν, ἐξήχθησαν τῶν λατομείων τῆς Συένης ὑπὸ τοῦ Φαραῶ Θουθμῶσιος Γ'. τῆς ΙΓ'. δυναστείας περὶ τὸ 1703 ἔτος π. Χ. καὶ μετεφέρθησαν πρὸς διακόσμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡλίου εἰς Ἡλιούπολιν, ἀπ' ἧς ἐλήθησαν πρὸς στολισμὸν τοῦ ναοῦ τῶν Καισάρων τῆς Ἀλεξανδρείας.

Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς χρησιμότητος τῶν Ὀβελίσκων πολλὰ καὶ διάφορα ὑπὸ τῶν φιλοσόφων ἐξηγήθησαν γινώμαι, πᾶσαι ψευδεῖς καταδειχθεῖσαι μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων, δι' ὧν μαθηθόμενοι, ὅτι οἱ ἡγεμόνες τῆς Αἰγύπτου κατασκευάζον τοὺς Ὀβελίσκους ἵνα χαράττωνται ἐπ' αὐτῶν τὰ κατορθώματά των, ἢ γενεαλογία των καὶ πᾶν ἄξιον μνείας ἐπὶ τῆς βασιλείας των πεπραγμένον. Ἡ ἀξία λοιπὸν τῶν Ὀβελίσκων εἶνε μάλλον ἱστορικὴ καὶ οὐχὶ καλλιτεχνικὴ, ὡς πρὶν ὑπετίθετο.

Οἱ Ὀβελίσκοι πάντες εἶνε μέγιστοι ροδόχροος λίθοι μῆκους πολλάκις ἕως 100 ποδῶν, ἔχοντες σχῆμα μακροῦ τετραγωνικοῦ πρίσματος, στενωμένου ἀνεπαίσθητως ἀπὸ τῆς βάσεως πρὸς τὴν κορυφὴν καὶ ἀπολήγοντος εἰς πυραμιδίου. Τὸ εἰς κατασκευὴν Ὀβελίσκων ἀναγκαιοῦν ὑλικὸν ἐλαμβάνετο ἀπὸ τοῦ ἐν Σουένη νῦν Ἀσουάν λατομείου ἀρίστης ποιότητος καὶ ῥόδου χροῖαν ἔχοντος γρανίτου.

ΙΩΑΝ. ΓΑΛΑΤΗΣ

Ἡ ΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, δύο σπουδασταὶ συνωμίλου ἐν τινὶ ὁδοῦ τῆς Βαρσοβίας, ὅταν παράδοξον πρόσωπον ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν των, εὐτελής, κακοπρόσωπος γέρον, ὅστις ἐσταμάτησε ἐνώπιον πωλητοῦ νὰ ἀγοράσῃ μιᾶς πεντάρης ἄρτον, εἶτα δὲ ἐπροχώρησε βραδέως τρώγων· «Δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῆς,» εἶπεν ὁ εἰς τῶν νέων, «ὅτι ὁ γέρον ἐκεῖνος ἔτο διακεκριμένος πολιτικός, καὶ εἰς τῶν μάλλον πεπαιδευμένων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης.» — «Μήπως ἐννοεῖς ὅτι εἶναι ὁ πλούσιος καὶ ἰσχυρὸς Στάτσιγ;» — «Αὐτὸς εἶναι. Εἶναι ἀδύνατον ὅμως νὰ αισθανθῆ τις σεβασμὸν διὰ φιλάργυρον, ὅστις καίτοι πλήρης πλοῦτου, δὲν εἰσέρχεται ποτὲ εἰς ἀμαξάν, ἀλλὰ σύρεται εἰς τὰς ὁδοὺς ὡς ἐπαίτης, τρώγων μιᾶς πεντάρης ἄρτον.» — «Ἡ καρδιά του,» εἶπεν εἰς ἱερεῦς, ὅστις μὲ ἄλλους τινὰς

διαβάτας, εἶχεν ἐνώθη μετὰ τῶν λαλούντων, εἶναι σκληρὰ ὄσον τὸ θησαυροφυλάκιον ἐντὸς τοῦ ὁποῖου φυλάττει τὸ χρυσίον του· ἤμπορεῖ τις νὰ ἀποθῆνῃ τῆς πείνης εἰς τὴν θύραν του, καὶ νὰ μὴ τοῦ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν.» — «Ἀκούω ὅτι κἀνήται ἐπὶ τοῦ πατώματος φόβῳ μήπως κατατρίψῃ πᾶς καρτέλας του,» ἀνεφώνησε νεανίας, μὲ ἐμπαικτικὸν γέλωτά, πρὸς δὲ πάντες ἠνώθησαν.

Νέος τις μαθητὴς ὅστις ἐπέστρεφεν ἐξ ἐνὸς τῶν δημοσίων σχολείων, εἶχεν ἀκούσει τὴν συζήτησιν ἐνσωματῆ ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ κρύψῃ τὴν σιωπὴν του, διέκοψεν εἰπών: «Τί σημαίνει πᾶς τις ἐνδύεται ἢ τρώγει, ἐὰν ποιῇ καλὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων του; Μήπως δὲν ἔδωκεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν μεγαλοπρεπὲς κτίριον διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς; Μήπως δὲν ἐπλήρωσεν ἀδρότατα τὸν ἀριστοτέχνην Κανόδιαν νὰ ἀνεγείρῃ ἀντάξιον μνημεῖον εἰς τὸν Κοπέρνικον;»

«Ἀληθές,» ἀπήντησεν ὁ ἱερεὺς, «καὶ πᾶσα ἡ Εὐρώπη τὸν τιμᾷ διὰ τὰς πράξεις ταύτας, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου πρέπει νὰ κρινθῆται ὁ χαρακτήρ τινος. Ὁ Στάτσιγ οὗτος, ὅστις γράφει μετὰ τοσοῦτου αἰσθηματος περὶ τῶν ἀδικουμένων χωρικῶν, ἔχει μολοντοῦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἐν τοῖς ἐκτεταμένοις κτήμασιν αὐτοῦ πεντακοσίους ἀθλίους δούλους· ἐνῶ δὲ ἔχει παγκόσμιον φήμην διὰ τὴν ἡγεμονικὴν αὐτοῦ γενναιοδωρίαν, ἀφίνει τὴν ἀδελφὴν του ἐν τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ.»

Ἀυπηθεὶς ἐγκαρδίως δι' ὅ,τι ἤκουσε, διότι ὁ Στάτσιγ τὸν διετῆρει εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ εἰς αὐτὸν ὤφειλε πολλάς ἄλλας εὐεργεσίας, ὁ νέος ἀπεφάσισεν ἀμέσως νὰ ζητήσῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ προστάτου. Ὁ πολιτευτὴς ἐδέξατο αὐτὸν εὐγενῶς ὡς συνήθως.

«Λοιπὸν Ἀδόλφε, τί δύναμαι νὰ πράξω διὰ σέ; Ἐὰν θέλῃς βιβλία, λάβε ἐκ τῆς βιβλιοθήκης μου· ἐὰν ἐργαλεῖα, διάταξε αὐτὰ, καὶ στείλε μου τὸν λογαριασμὸν. Ἀλήθην ἐλευθέρως· τί θέλεις;» — «Τίποτε κύριε, ἀλλὰ θέλω νὰ σέ εὐχαριστήσω διὰ τὰς παρελθούσας γενναιοδωρίας σου, καὶ νὰ σοῦ εἶπω ὅτι εἰμὶ ἠναγκασμένος εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀποποιηθῶ νὰ λάβω τὰ δῶρά σου.» — «Ποίους λόγους, ἔχει διὰ τὴν ἀπροσδόκητον διαγωγὴν.» — Ὁ νεανίας ἐπειράθη νὰ κρύψῃ τοὺς λόγους, ἀλλ' ὁ προστάτης του ἐπέμεινε νὰ μάθῃ ἐπὶ τέλους ὁμολόγησεν ὅτι ἤκουσε τοσαύτας προσβλητικὰς ἐκθέσεις, ὥστε ἤρχισεν ἐπὶ τέλους νὰ τὰς πιστεύῃ καὶ ἀπεφάσισεν νὰ μὴ δέχεται πλέον χάριτας πρὸς ζημίαν ἄλλων πασχόντων.

«Ἀγαπητόν μοι τέκνον,» εἶπεν ὁ προστάτης δακρύων, «μὴ κρίνῃς τίποτε προῶρος πρὸ τοῦ τέλους τοῦ βίου ἢ ἀγνοτῆρα ἀρετὴ δύναται ν' ἀμαυρωθῇ διὰ κακίας, ἢ πικροτέρα συκοφαντία δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος. Λάβε τὰ χρήματα τὰ ὅποια δαπάνῃς διὰ σέ ὡς εἰς δάνειον, ὅταν δὲ καὶ σὺ γίνῃς πλούσιος, πλήρωσε τὸ χρέος διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως πτωχοῦ τίνος ἀλλ' ἐναρέτου σπουδαστοῦ. Ὡς πρὸς ἐμὲ περιμένε μεχρι τοῦ θανάτου μου πρὶν ἢ κρίνῃς τὸν βίον μου.»

Οὐχὶ ἐξ ἰδιοτελείας ἀλλὰ διότι τὸν ἠγάπα, ὁ παῖς ἀπεφάσισεν νὰ ἀκούσῃ τὸν φίλον του καὶ νὰ βύσῃ τὰ ὄτα εἰς τὴν φωνὴν τῆς συκοφαντίας. Εἶχε δὲ δίκαιον ὡς τὰ μετέπειτα ἀπέδειξαν. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάτσιγ εὐρέθη ὅτι ἐπρόβλεψεν οὗτος περὶ τῆς διακρίσεως τῆς ἐκτεταμένης περιουσίας του μετὰ τῶν πεντακοσίων δούλων, οἵτινες ἔδει ἀμέσως νὰ λάβωσι τὴν ἐλευθερίαν των· σχολεῖον ἐπρόκειτο νὰ ἰδρυθῇ πρὸς διδασκαλίαν τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς διάφορους ποσὸν δὲ ἰδιαιτέρον προωρίθη πρὸς περιθαλψιν τῶν νοσοῦντων καὶ ἠλικιωμένων. Κατέλιπεν 600,000 φλωρίνα πρὸς ἰδρυσιν νοσοκομείου, καὶ ποσὸν σημαντικὸν πρὸς ἐκπαίδευσιν πτωχῶν μαθητῶν. Ἡ ἀδελφὴ του, ἐνεκὰ τῆς ὁποίας ὑπέστη τοσαῦτα ἐκ τῶν κακολόγων, θὰ ἐλάμβανεν ὁμοίαν χορηγίαν οἶαν πάντοτε ἐδίδεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ὅποιαν μωρὰ καὶ δαπανηρὰ εἴχεις ἔλαβον αὐτὴν νὰ σπαταλᾷ ἅμα ὡς τὴν ἐλάμβανεν. Εὐρέθη ἐπίσης ὅτι ἐνῶ διήγε βίον φιλαργύρου πολλοὺς κόρυφα κατέστησεν ἱκανοὺς νὰ διαγάγωσιν εὐθυμον καὶ ἐπωφελεῖ βίον καὶ ὅμως, τοιαύτη εἶναι ἡ ἀξία τῆς κοινῆς γνώμης, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἴσως ὑπέφερε τόσον ὅσον ὁ Στάτσιγ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Στελέχη καὶ Κορμοὶ

Αἰλοῦμεν περὶ τῶν φυτῶν ὡς ἐχόντων στελέχη καὶ περὶ τῶν δένδρων ὡς ἐχόντων κορμούς. Τὸ δένδρον ἔχει ἰσχυρὸν καὶ στερεὸν κορμὸν, διότι ἡ κορυφὴ αὐτοῦ εἶναι μεγάλη καὶ βαρεία. Οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐκτείνονται τοσοῦτον, ὥστε τὸ δένδρον θὰ ἐθραύετο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐὰν δὲν εἶχε στερεὸν κορμὸν.

Τὸ ξυλωδὸς μέρος τοῦ κορμοῦ εἶναι πολὺ ἰσχυρὸν. Τὰ στελέχη τῶν φυτῶν δὲν ἔχουσι ξύλον ἐν αὐτοῖς, διότι δὲν τὸ χρειάζονται. Εἶναι ἱκανῶς ἰσχυρὰ νὰ βαστάσωσι τοὺς κλάδους χωρὶς νὰ ἔχωσι ξύλον ἐν αὐτοῖς.

Φυτὰ τινὰ ἔχουσι τὰ στελέχη αὐτῶν ἰσχυρῶς πεποιημένα κατὰ παράδοξον τρόπον· ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς γῆ μετὰ πυρίτου λίθου μεμιγμένη. Τοῦτο εἶναι εἰς τὸν σίτον καὶ τὴν σίκαλιν καὶ εἰς πολλὰ εἶδη χόρτου. Ἴδετε πόσον ὑψηλὸν εἶναι τὸ στέλεχος τῆς σικάλεως καὶ τοῦ σίτου. Εἶναι δὲ λίαν ἰσχυρὸν· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀνεμὸς τὸ κλίβη δὲν θραύεται, διότι ὁ πυρίτης λίθος ἐν αὐτῷ τὸ καθιστᾷ ἰσχυρὸν.

Ὁ πυρίτης εἰς διάφορα εἶδη ἀχύρων καθιστᾷ αὐτὰ κατὰλληλα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν πύλων. Δὲν ἦσαν ἀρκούντως ἰσχυρὰ πρὸς τὴν χοῆσιν ταύτην, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε πυρίτης ἐν αὐτοῖς.

Δὲν δύναμεθα νὰ ἰδῶμεν οὐδὲ νὰ φασώμεν τὸν ἐν τῷ ἀχύρῳ πυρίτην· ὁ λόγος δὲ, ὅτι τὰ μόρια τοῦ πυρίτου εἶναι τοσοῦτον λεπτὰ, καὶ τοσοῦτον καλῶς μεμιγμένα μετὰ τῶν ἰνῶν τοῦ ἀχύρου. Ὁ λε-

πτός οὗτος πυρίτης ἐν τῷ ἀχύρῳ καθιστᾷ τὴν πέφραν αὐτοῦ τοσοῦτον χρήσιμον εἰς στίλβνωσιν τοῦ μαρμαροῦ. Ἐν τισι φυτοῖς δύναται τις νὰ αισθανθῇ τὴν ἀνωμαλίαν, ἣτις γίνεται ἐκ τοῦ πυρίτου.

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσητε πᾶς ὁ λίθος ἢ ὁ πυρίτης εἰσέρχεται εἰς τὰ φυτὰ ταῦτα· ἐκμυζᾶται ἐκ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν ἐν ταῖς ρίζαις στομιῶν καὶ ἀνέρχεται διὰ τοῦ ὕγρου ἐνθα χρειάζεται, ἦτοι ἐν τῷ στελέχει τοῦ σίτου καὶ ἐκεῖ σταματᾷ· οὐδέποτε δὲ σφάλλει οὐδόλω; δὲ εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν κόκκων τοῦ σίτου, διότι ἐν τούτῳ ἐγένετο, τὸ ἄλευρον τὸ ὅποιον ἐξ αὐτῶν κατασκευάζεται θὰ ἐτρίβε, τοῦτο δὲ θὰ εὐρίσκαμεν ὅταν ἐτρώγομεν τὸν ἄρτον.

Καίτοι τὰ φυτὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχουσι ξύλον ἐν τοῖς στελέχεσιν αὐτῶν ἀποθνήσκουσι τὸ φθινόπωρον, αἱ ρίζαι τινῶν ἐξ αὐτῶν ζῶσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Ἀλλὰ τὰ δένδρα ὡς γινώσκουμεν, διατηροῦνται ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἄλλο ἔτος. Οὕτω συμβαίνει εἰς τὰ χαμηλὰ δένδρα καὶ τὰς φράκτας· ταῦτα δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μικρὰ δένδρα. Τινὲς θάμνοι εἰσι τοσοῦτον μικροὶ, ὥστε δὲν χρειάζονται νὰ ἔχωσι τὰ στελέχη αὐτῶν ξυλωδὴ πρὸς ἀπλήν στήριξιν τῶν κλάδων.

Στελέχη καὶ κορμοὶ συνήθως ἴστανται ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλ' εἰσι τινὰ οὐδόλω δύναμενα τοῦτο νὰ πράξωσι· τότε τὸ φυτὸν καλεῖται περιπλοκάς. Αἱ περιπλοκάδες στηρίζονται κατὰ διάφορους τρόπους. Τινὲς στηρίζονται διὰ ἀπλῆς περιστροφῆς περὶ τι ἀντικείμενον. Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὸ φυτὸν τοῦ φασιόλου· στρέφεται τοῦτο καθόσον αὐξάνει περὶ τὸν στύλον, ὅστις πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον τίθεται.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΟΝ

Πρὸ τίνος χρόνου μεγάλη ξηρασία ἐπεκράτει ἐν τισι τῶν μεσογείων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας. Διάφοροι εὐσεβεῖς ἀγρόται, οἵτινες ἐφοβούτο μήπως οἱ καρποὶ αὐτῶν χαθῶσιν δι' ἔλλειψιν ὑγρασίας, συνεφώνησαν μετὰ τοῦ ἱερέως αὐτῶν νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέραν προσευχὴν ὅπως αἰτήσωσι παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποστείλῃ βροχὴν συνήλθον ἐπομένως, καὶ ὁ ἱερεὺς, ἐλθὼν ἐνωρίς, ἔτρε τὸν καιρὸν ν' ἀνταλλάξῃ φιλικὰς ἀμιλίαις μετὰ τινῶν ἐκ τοῦ πομνίου του. Ἐξεπλάγη δὲ ἰδὼν μίαν τῶν μικρῶν θαιμόνων εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον κύπτουσαν ὑπὸ τὸ βάρος μεγάλου παλαιοῦ ἀλεξιβρόχου τῆς οἰκογενείας. «Τί λοιπὸν, εἶπεν, Μαρία σὲ ἔκαμε νὰ φέρῃς τὸ ἀλεξιβρόχον αὐτὸ ἐν πρώτῃ τῶσον ἄραια ὡς αὐτὴν.» Ἡ κόρη ἀτενίζουσα ἐπὶ τοῦ προσώπου του μὲ προφανῆ ἐκπλήξιν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει, ἀπήντησε: «Πᾶς κύριε, ἐνόμιζον ὅτι θὰ εἴχομεν προσευχὴν διὰ βροχὴν ἐπομένως ἦσαν βεβαία ὅτι θὰ εἰχεῖται τὸ ἀλεξιβρόχον.» Ὁ ἱερεὺς ἐμειδιάσε, καὶ ἡ προσευχὴ ἤρατο. Ἐνῶ προσήρχαντο, ἀνεμὸς ἠγέρθη, ὁ οὐρανὸς, πρότερον τοσοῦτον καθαρὸς καὶ διαυγής, ἐπληρώθη νεφῶν καὶ εὐθύς, ἐν μέσῳ ζωηρῶν

αστραπῶν καὶ φοβερῶν βροντῶν θυελλώδης βροχῆ κατέκλυσε τὴν χώραν. Οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν προσευχὴν, οὐδόλως παρασκευασθέντες διὰ τὰ δεχθῶσι τὴν εὐλογίαν ἦν ἐζήτουν, ἔφθασαν εἰς τὰς οἰκίας των κατὰβροχοι, ἐνῶ ἡ Μαρία καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπανήλθον ὁμοῦ ὑπὸ τὸ ἀλεξιβροχον τῆς οἰκογενείας.

Ὁ στρατηγὸς Λῆ μετέβαινεν ποτὲ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Ἀμερικῆς, ἐκάθητο δὲ ἐντὸς τοῦ βαγονίου εἰς τὴν ἀπωτέραν ἄκραν τὰ ἄλλα καθίσματα ἦσαν κατειλημμένα ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Γραία τις ταπεινοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσῆλθεν ἐν ἐνὶ τῶν σταθμῶν, καὶ μὴ εὐρούσα θέσιν, οὐδεμιᾶς δὲ προσενεχθείσης αὐτῆ, ἐπλησίασε τὸν στρατηγόν. Ἀμέσως οὗτος ἐσηκώθη, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν θέσιν του. Ἀμέσως πάντες ἠγέρθησαν καὶ προσήνεγκον τὴν θέσιν των εἰς τὸν στρατηγόν· ἀλλ' οὗτος ἀταράχως εἶπεν: «Ὅχι, κύριοι, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε θέσις διὰ τὴν ἀσθενῆ γραίαν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη καὶ δι' ἐμέ.» Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἀξιωματικῶν. Ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐξῆλθον τοῦ βαγονίου, ὡσανεὶ τὰ καθίσματα ἔκαιον· καὶ ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ γραία εἶχον ὀλόκληρον τὸ βαγόνιον εἰς τὴν διάθεσιν των.

Τὸ νέον σύγγραμμα τοῦ δόκτωρος Σχλιέμαν ὁ «Ἴλιος» ἔτυχεν ἀρίστης ὑποδοχῆς ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Εὐρώπης, καίτοι δὲ λίαν δαπανηρὸν ἐξεπονήθη εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἀντιτύπων ἅμα τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐκδόσεώς του.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐτυπώθη κατ' αὐτὰς ἐν Λονδίῳ ἐκδοσις τῆς Νέας Διαθήκης καὶ πωλεῖται ἀντὶ 10 λεπτῶν ἕκαστον ἀντίτυπον. Ὁ ἐκδότης ἐπώλησε μέχρι τοῦδε 400,000. Ἐλπίζει δὲ νὰ πωλήσῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους 1,000,000 ἀντιτύπων.

Κατὰ τὸ «Ἀθηναῖον» τοῦ Λονδίνου ὁ λόρδος Βήκονσφειλδ ἐκέρδησεν ἐκ τῆς ἐκποίσεως τοῦ χειρογράφου τοῦ νέου αὐτοῦ ἱστορήματος ὁ «Ἐνδυμίω» 10,000 λίρας στερλίνας· τὸ μυθιστόρημα τοῦτο ὁ λόρδος Βήκονσφειλδ ἤρχισε γράφωιν πρὸ δέκα ἐτῶν.

Ἡ ἐτησία παραγωγὴ ἀνθρώπων ἐκ τῶν ὄρυξεων τῆς Ἀγγλίας ἀνέρχεται εἰς 136,000,000 τόνους, τῆς δὲ Πρωσσίας εἰς 38,000,000.

Τὰ λειβάδια καὶ αἱ βοσκαὶ τῆς Ῥωμανίας ἐκτείνονται ἐπὶ ἐδάφους 1,500,000 στρεμμάτων, ἡ δὲ κατὰ μέσον ἔρον παραγωγὴ χόρτου ἐκτιμᾶται εἰς 2,000,000 τόνους.

Ἐξ κιβώτια πλήρη ἀρχαιοτήτων ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Βαβυλωνῶν ἐκομίσθησαν εἰς τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον περιέχοντα ἐναπιγράφους πινακίδας ἐν οἷς καὶ μίαν φοινικικὴν ἐπιγραφήν.

Ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο ἐπὶ τινες μῆνας εἰς τὴν ἀρχαίαν Σύδρον· μεταξύ τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀρχαιοτήτων εἶναι καὶ τρεῖς χρυσαὶ πλάκες, μὲ ἑλληνικὰς ἐπιγραφαίς, αἵτινες κατετέθησαν ἐν τῷ ἐθνικῷ μουσεῖῳ τῆς Νεαπόλεως.

Ἡ διάσημος ἠθοποιὸς Σάρρα Βερνχάρτ ἐξετέλεσε 63 παραστάσεις ἐν Ἀμερικῇ ἐξ ὧν εἰσπράχθησαν 226,119 δολλάρια.

Κατὰ τὸ ἔτος 1830, 4,735 ἐμπορικοὶ οἶκοι ἐπώλησαν ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιταίαις τῆς Ἀμερικῆς μὲ παθητικῶν 65,752,000 δολλάρων.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 1,455,923,500 κατοικοῦντας ἐπὶ ἐκτάσεως 52,532,394 τετραγ. μιλίων.

Ἡ γλαυὴ ἐγένετο ἀντικείμενον σπουδαίων συζητήσεων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων ἐν Ἀγγλίᾳ· οὕσα δηλ. ἀρπακτικὴν, τὴν μὲν ἡμέραν ἀναπαύεται κεκρυμμένην, τὴν δὲ νύκτα ἐγρηγορεῖ καὶ βοηθουμένη ὑπὸ τῶν πλατειῶν πτερυγῶν καὶ τῶν μαλακῶν αὐτῆς πτερῶν, τὰ ὅποια τῇ ἐπιτρέπουσι νὰ ἵπταται ἀθρόβως. ἐνεργεῖ φοινικιώτατον πόλεμον κατὰ διαφόρων βλαπτικῶν ζώων, μάλιστα δὲ τῶν ἀρουραίων μυῶν, δυναμένη ἐν μιᾷ νυκτὶ ἕως 100 τοιούτων νὰ φονεύσῃ, διὸ νῦν προστατεύεται διὰ νόμου, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ὠφέλιμα τῷ ἀνθρώπῳ ζῶα.

Λόγος Αἰρηγματος Α'.

Ψαρά—Ἀραφ.

Ἐβυσαν αὐτὸ αἰ. κ. Μαριγῶ Φιλίππου, Παρασκευὴ Παράκη, καὶ οἱ κ. Γ. Χ. Χέλμης, Χ. Βοζίκης, Δ. Ῥωμαίδης, Π. Π. Ζαγκλῆς (Ἀθηνῶν), Θεοδώρα Ι. Ζυμβρακάκη, Ζωὴ Π. Δημητριάδου, Π. Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Μιλτιάδης Βιτιάδης (Χίου), Αἰκατερίνη Π. Σταματιάδου (Ναύπλιον).

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΪΟΣ ἐν δὲ Βουλῆς ἀρ. 29 προμηθεύει πλουσίαν συλλογὴν εἰκόνων ἐξ Εὐρώπης, ἐν χαλκογραφίᾳ καὶ ξυλογραφίᾳ, γνωστοποιεῖ τοῖς ἐκδόταις συγγραμμάτων παντός εἶδους ὅσαι θέλουσι νὰ κοσμήσωσι τὰ βιβλία των δι' εἰκόνων, ὅτι τὸ Τυπογραφεῖον προθύμως παραχωρεῖ ΔΩΡΕΑΝ ταύτας, ἀρκεῖ τὸ βιβλίον των νὰ τυπωθῇ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΟΣ, ἐνθα πᾶσα ἐργασία ἐκτελεῖται λίαν φιλοκάλως ἔξ διὰ νεωτάτων Εὐρωπαϊκῶν χαρακτήρων.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς κ. Συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναΐδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

Ζωὴ Π. Δημητριάδου.